

Video eindshow 15 mei 2017 (door Edine Wijnands)
<https://youtu.be/https://youtu.be/xeFOT8-bWZg>

Artikel BN De Stem, 16 mei 2017
<http://www.bndestem.nl/breda/swingen-zingen-en-springen-op-de-jazz~a62ab1f7/>

--

Swingen, zingen en springen op de jazz

BREDA - Het is maandagmiddag, half twee. In een volgestouwd Chassé Theater wiebelen vijfhonderd basisschoolleerlingen onrustig op hun stoel. Dan geeft op het podium drummer Han van Oosterhout een roffel. Uit de coulissen springt presentator Theo Wouters tevoorschijn. „Ayooo-oooo“, zingt hij. Als een kurk van een champagnefles ontploft de zaal. „Ayoooo-oooo“, klinkt het antwoord uit vijfhonderd monden.

Het is inmiddels traditie. Voorafgaand aan het Breda Jazz Festival wordt op verschillende scholen in en rond Breda een Jazz Project gehouden. Climax is de afsluitende presentatie in het Chassé Theater.

Maandag was het zover. In twee sessies stapten in totaal een kleine duizend kinderen het Bredase theater binnen. Om er na een uurtje weer uitgelaten uit te rollen. Want de eindpresentatie is een feestje. Eentje waar stil zitten onmogelijk is.

Lees verder >>>

Serius

Even lijkt maandagmiddag, na het explosieve Ayo, de sfeer serieus te worden. Wouters vertelt over de wortels van de jazz, over de slavernij, de plantages waar met 'worksongs' gepoogd werd het zware fysieke werk draaglijk te houden. Maar zodra achter hem de musici als voorbeeld 'This Ol' Hammer' inzetten, kan basisschool De Weilust zich niet inhouden. Armen worden over elkaars schouder gelegd, hele banken wiegen in de maat van links naar rechts.

[Kinderen van verschillende basisscholen in Breda in het Chasse theater voor de afsluiting van het Jazz Project voor schoolkinderen. Foto: Joyce van Belkom/Pix4Profs © Joyce van Belkom](#)

Daarna wordt het niet meer rustig. Bij 'Rock my Soul' springen de Weilusters uit hun stoelen, de leerlingen van de Toermalijn uit Bavel kunnen niet achterblijven, waarop die van De Zeggewijzer uit Terheijden volgen. Binnen mum van tijd beweegt, klapt, swingt, danst en zingt de hele zaal.

Intussen maakt Ellemijn van De Zeggewijzer zich een heel klein beetje zorgen. Samen met andere kinderen uit haar klas, moet ze zo optreden. De anderen spelen een instrument. Ellemijn niet. Zij moet zingen. Best eng. Tot? Tot ze er staat. Tot Ties als volleerd drummer aftelt, de toetsenisten, blazers en strijkers invallen en Ellemijn haar eerste woorden zingt. „Gek hè", vindt ze zelf achteraf. „Eerst vond ik het spannend, maar toen ik er eenmaal stond was het weg."

Ze heeft nauwelijks tijd om bij te komen. Op het podium gaat het al weer door. Terwijl zangeres Angela van Rijthoven de 'Breda Blues' inzet, een groep lindy hoppelende dansers er omheen, springen van alle kanten kinderen op het podium. „De eerste vijf rijen", roept Wouters nog. Het heeft geen zin, aan alle kanten komen ze aanzetten.

De muziek is te aanstekelijk, de sfeer te leuk. Swingend en zingend danst iedereen uiteindelijk de zaal uit. Achter de muziek aan. Zo hoort dat bij jazz.